

Բասիլայել Պատկանյան

Օրորոցի երգ

Արի՛, ի՛ն սոխակ, թո՛ղ պարտեզ, մերին,
Տաղերով քուն բե՛ր տրդիս աչքերին .
Բայց նա լալիս է . դու, սոխակ, մի՛ գալ.
Ին՝ որդին չուզե տիրացու դառնալ:

Ե՛կ, աբեղաձա՛գ, թո՛ղ արտ ու արոտ,
Օրորե՛ տրդիս, քընի է կարոտ .
Բայց նա լալիս է . դու, ձագուկ, մի՛ գալ,
Ին՝ որդին չուզե աբեղա դառնալ:

Թո՛ղ դու, տասրակի՛կ, քու ձագն ու բունը,
Վուվուով տրդիս բե՛ր անուշ քունը .
Բայց նա լալիս է . տասրակի՛կ, մի՛ գալ,
Ին՝ որդին չուզե սրգավոր դառնալ:

Կաչաղա՛կ ճարպիկ, գող, արծաթասեր,
Շահի գրբուցով որդուս քունը բեր .
Բայց նա լալիս է . կաչաղա՛կ, մի՛ գալ,
Ին՝ որդին չուզե սովդաքար դառնալ:

Թո՛ղ որսըդ, արի՛, քաջասի՛րս բազե,
Քու երգը գուցե ին՝ որդին կուզե . . .
Բազեն որ եկավ՝ որդիս լռեցավ,

Ռազմի երգերի ձայնով քրնեցավ: